

Hymn.

8.

C

hristum rogémus et Pa-trem,* Christi

Pa-trisque Spí-ri-tum, unus po-tens per ómni-a,

fove pre-cántes, Trí-ni-tas.

Ro-gé-mus ergo pó-pu-li De-i ma-trem et

vír-gi-nem, ut ipsa no-bis ímpetret pa-cem et

indulgén-ti-am.

Mys-te-ri-ó-rum sí-gni-fer cæ-lés-ti-um archán-ge-

le, te suppli-cántes quæ-sumus, ut nos pla-cá-tus

ví-si-tes.

Ip-se cum sanctis án-ge-lis, cum ius-tis, cum

após-to-lis, illústra locum iú-gi-ter, quo nunc o-rántes

dé-gimus.

Te nunc, Redémptor, quæ-su-mus, ut már-

ty-rum consór-ti-o iungas pre-cántes sérvu-los

in sempi-térna sáe-cu-la.

Qui pa-scis inter lí-li-a septus chó-re-is vír-

gi-num, sponsus de-có-rus gló-ri-a sponsisque redens

præ-mi-a,

Te de-pre-cámur, lár-gi-us nostris ad-áuge mén-

ti-bus nescí-re prorsus ómni-a corrupti-ónis vúl-ne-

ra.

Gló-ri-a ti-bi, Dó-mi-ne, gló-ri-a U-ni-gé-ni-to,

una cum Sancto Spí-ri-tu in sempi-térna sáe-cu-la.

A-men.